

EEN GNOE OP HET BALKON

PETRALOUISE MURIS

Een gnoe op het balkon
Geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris
voorlees/ lees kinderboek vanaf 8 jaar

dit boek is auteursrechterlijk beschermd bij
© File reg Hilversum

Bladzij	Hoofdstuk
3	1 Dat is een boef!
6	2 Meneer Snuffel.
9	3 De gnoe eet huiswerk.
13	4 Wat nu?
16	5 Meneer Snuffel ontdekt de gnoe.
19	6 De gnoe moet van het balkon.
22	7 Kaatje wil niet naar de gevangenis.

HOOFDSTUK 1 DAT IS EEN BOEF!

Kaatje leunt over het balkon.

‘Zie jij dat daar beneden?’

‘Wat bedoel jij?’ vraagt haar vriendin Mina.

‘Die man daar, naast die grote auto onder die dikke boom. Hij staat bij die zwarte Mercedes.’ wijst

Kaatje.

‘Ja hoezo, is dat een bekende?’ vraagt Mina.

‘Zie je niet dat er iedere keer andere mensen naar zijn auto komen?’

Zou hij soms iets verkopen wat

niet mag? Hij kijkt zo stiekem om zich heen.’

Zij haalt binnen een verrekijker zodat zij die vreemde man beter kan observeren.

‘Wel raar hè? Zullen wij naar beneden gaan om zogenaamd iets te kopen?’ vraagt zij.

‘Ik durf niet, het is vast een boef.’ meent Mina: misschien heeft hij een pistool of een mes.

Hij is misschien gevaarlijk. Kijk, er stapt nog iemand uit de auto, die loopt naar die grote caravan iets verderop. Waarom staat dat ding daar? Zouden zij daarin wonen?’

‘Wat is er te zien?’ vraagt opeens een stem dichtbij.

‘Gaat je niks aan Sam, ga jij nou maar naar je kamer, wij spelen hier!’

‘Geef op die verrekijker, waar kijken jullie naar?’

Sam grist de verrekijker uit Kaatjes handen. Hij ziet ook het vreemde schouwspel onder de dikke boom.

'Zie jij het ook? Die man verkoopt drugs, we bellen de politie!' meent Kaatje: 'het is een boef!'

'Laat mij eens goed kijken,' zegt Sam: 'misschien verkoopt hij niets en bellen wij de politie voor niets. Dat mag niet, daar krijgen we moeilijkheden door. Ik denk ook dat die mensen dan kwaad op ons worden. Ach,' redeneert Sam: 'misschien zijn het nieuwe bewoners van deze flat en verhuizen zij hun spullen.'

Sam geeft de verrekijker terug.

Hij vindt het de moeite niet zich druk te maken en laat de twee vriendinnen achter op het balkon.

'Kom Mina, ik ga wat kopen. Misschien heeft hij leuke spullen.'

'Wat ben jij dom zeg!' zegt Mina boos: 'als je iets van een dief koopt is dat helen. Dat betekent dat je strafbaar bent. Misschien verkoopt hij enkel drugs. Hij ziet zo dat jij nog erg jong bent.'

'Dan ga ik alleen, dan ben jij ook meteen mijn vriendin niet meer!'

'Sam!' schreeuwt Mina: 'jouw zusje gaat naar die boef om iets te kopen! Ik ga naar huis!'

Sam komt tevoorschijn en pakt zijn zus bij haar schouder.

'Dat doe je niet Kaatje, waar bemoei jij je mee! Als die vent illegaal spullen wil verkopen doet hij dat maar lekker! Hier wonen mensen zat, laten die de politie maar bellen!'

Kaatje rukt zich los, grist haar beursje van haar bureau en rent zonder jas de deur uit.

Sam holt haar achterna maar Kaatje rent harder alle trappen af.

Een poosje later staat zij uit te puffen bij de zwarte auto.

Sam staat bij de toegangsdeur van de flat.

Hij durft niet verder.

‘Wat moet je hier?’ vraagt de man van de zwarte Mercedes nogal nors.

‘Ik ben gestuurd, ik kom spullen halen.’

Kaatje denkt dat de man wel zal begrijpen wat zij bedoeld.

‘Heb je geld?’ vraagt hij: ‘voor wie is het?’

‘Voor hem.’ zij wijst naar een etage van de flat.

‘Daar ken ik niemand. Ben jij soms de dochter van de man die zoveel vlees wil kopen? Zeg hem maar dat hij een heel beest moet kopen. Ik verkoop geen halve beesten. Ik moet er tweehonderd euro voor hebben!’

‘Ja, ik ben zijn dochter. Blijft u nog even? Ik ga het even vragen.’

Kaatje rent naar haar broer, zij hijgt: ‘loop even naar binnen en kom over een minuutje naar buiten.’

Sam doet wat zijn zusje vraagt alhoewel hij er spijt van heeft.

Na een minuut staat hij weer buiten voor de flat waarop Kaatje naar de man terugholt.

‘Mijn vader komt niet, die heeft buikpijn. Ik moet het vlees zien.’

‘Loop maar mee. Geeft hij tweehonderd euro?’

‘Ja, als het er goed uitziet wel.’

‘Verser kan niet.’ lacht de man en doet de caravan open: ‘zie je wel? Hij moet het hele beest kopen.’

HOOFDSTUK 2 MENEER SNUFFEL.

Kaatje kijkt haar ogen uit.

In de caravan staat geen koe en ook geen kalf.

Geen varken of een geit.

Maar Kaatje herkent wel een dier dat zij eerder op de tv had gezien.

‘Het is een wildebeest, een gnoe,’ lacht de man:

‘een jong dier nog, het zal wel mals zijn.

Waar is jullie slagerij? Ik breng hem wel.’

Kaatje schrikt omdat het arme dier voor de slacht is.

‘Ik moet dat beest redden!’ denkt zij en tegen de man zegt zij: ‘het beest ziet er goed uit en dat voor maar tweehonderd euro? Ik ga even geld halen, ik ben zo terug. Dat beest moet tijdelijk in onze berging.’

‘Niet lang wegblijven hè, anders verkoop ik het beest aan een andere slagerij!’ en hij denkt: ‘ik ben gek geweest, ik had best meer geld voor dat beest kunnen vragen.’

Na vijf minuten is Kaatje terug met tweehonderd euro, zij mag het beest meenemen en krijgt een groot kleed in haar handen gedrukt.

Zij is dolgelukkig want het arme wildebeest hoeft niet naar een slagerij.

Haar broer Sam staat nog steeds bij de deur, die weet ondertussen wat de boef zoal verkoopt.

‘Kom!’ roept Kaatje: ‘help mij Sam, er moet eerst een kleed over dat beest en daarna moet het in de berging!’

Het is een heel gedoe, maar uiteindelijk is het beest verscholen onder het kleed.

Als zij het beest uit de caravan trekken, kijken zij voortdurend angstig om zich heen.

Zou iemand hen opgemerkt hebben?

Eindelijk zijn zij bij de berging.

Door hun angst lijkt het alsof zij kilometers hebben gelopen.

Dan trekken zij met zijn tweeën het beest in de berging. Het sribbelt hevig tegen.

‘Wij kunnen het dier hier niet houden, wij moeten het ergens verstoppen.’ hijgt Sam.

‘Waar dan?’ vraagt Kaatje zichzelf af, zij kijkt om zich heen.

‘Hij moet naar boven, haal jij Mina, zij moet helpen. Ik blijf hier wachten.’ commandeert Sam.

Kaatje neemt de lift naar de vijfde verdieping want daar woont haar vriendin.

Mina wil niet mee, zij is erg boos op Kaatje.

Dan fluistert Kaatje dat zij een dier heeft gekocht.

Mina wordt erg nieuwsgierig, zij denkt dat het om een konijn gaat.

‘Goed,’ zegt zij: ‘even hoor. Ik wil straks naar huis omdat mijn nicht komt.’

Mina schrikt als zij het beest ziet.

‘Is dat een hert?’ vraagt zij: ‘wat een gek beest!’

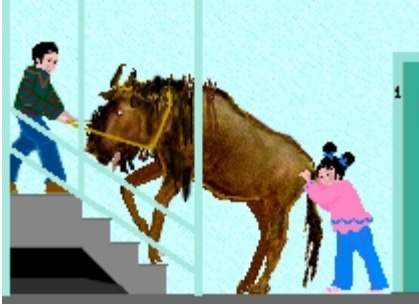
Zij wil maken dat zij wegkomt maar Kaatje pakt haar bij haar trui.

‘Het beest moet naar boven. Jij moet op de uitkijk staan! Als er iemand komt moet je gaan zingen.’

‘We gaan via de trap, want daar maken de mensen haast geen gebruik van.’

'Als ik dat beest niet hoef aan te raken doe ik het.'
zucht Mina: 'ik vind het een eng dier.'

Het beest staat stokstijf voor de trap, Kaatje duwt

tegen zijn
achterlijf.
'Kom beest!'
zeurt Sam.
Hij trekt aan het
beest maar die
steigert als een
paard.
'Kijk uit!'
gilt Mina:

'straks trapt hij je.'

Opeens begint zij te zingen.

Sam weet niet hoe snel hij moet terugrennen naar
de berging. Met een smak gooit hij de deur dicht.

Mina zingt dat meneertje Snuffel in de buurt snuffelt.

Sam weet precies wie zij bedoelt.

Meneer Snuffel wil van iedereen alles weten en
houdt voortdurend iedereen in de gaten.

Hij loopt langs Mina de trap af en zegt in het voorbij
gaan: 'jullie maken hier wel lawaai zeg!

Geen verstoppertje spelen hier! En ook niet gillen
maar... wat droegen jullie daarnet? Was dat een
tapijt? Van wie is dat tapijt? We krijgen hier toch
geen vlooiën hè!

'Ik speel geen verstoppertje, wij gaan verhuizen,'
jokt Mina: 'dat tapijt is van mijn moeder.

Wij hebben het bij de stoep uitgeklopt.

Nu zijn we in de berging bezig, mijn vader moet
gereedschap naar boven brengen, o, hij komt al.'

HOOFDSTUK 3 DE GNOE EET HUISWERK.

Meneer Snuffel maakt dat hij wegkomt, hij is erg bang dat Mina's vader hem gehoord heeft.

'Pst Sam, hij is weg de kust is veilig!' roept zij bij de deur van de berging.

Sam loodst het wildebeest door de gang en probeert het dier naar boven te trekken.

Eindelijk springt het de eerste trap op.

De tweede trap neemt hij ook met gemak maar de derde trap is hoger.

Het beest heeft daar duidelijk moeite mee.

Het snuift en het briest maar gelukkig komt er niemand kijken.

De kinderhartes kloppen snel van de spanning.

Eindelijk is het beest op de vijftiende verdieping, nu moet het dier onder het kleed de galerij over.

'Kan het?' sist Sam tegen Mina.

'Ja kom snel!' en Mina sist naar Kaatje:

'doe de deur snel open Kaatje, dan kan het beest naar binnen!'

Kaatje rent naar de huisdeur en zet die wagenwijd open. Voor de deur laat de gnoe iets vallen.

'Hè, hè,' zucht Sam als hij met het beest binnen is: 'vlug, zet de badkamerdeur open!'

Sam duwt het beest de badkamer in.

'Pak even een kom of een pan dan kan het beest wat drinken!' schreeuwt hij: 'wat zullen wij te eten geven?'

‘Er ligt alleen een zak diepvriesgroenten in de vriezer, er is niks anders.’ hijgt Kaatje: ‘hebben jullie sla in huis? vraagt zij aan Mina.

Zij zet een pan neer en Sam vult die met water.

‘Hij staat hier veilig totdat pa en ma thuiskomen. Wat moeten wij anders,’ jammert Sam: ‘jullie moeten op de uitkijk staan zodat ik het dier bijtijds kan verstoppen.’

‘Zullen wij omstebeurt?’ vraagt Kaatje aan Mina.

‘Goed,’ zegt Mina: ‘maar dan heeft mijn nicht niemand om mee te kletsen. Ach, ik blijf wel bij jullie.’

Dan gaat opeens de deur open, pa en ma zijn weer thuis.

‘Kaatje?’ roept mama, zij staat nog op de galerij. Kaatje komt naar de galerij en ziet tot haar grote schrik dat de gnoe een hoopje voor de deur heeft gedaan.

En het is niet zomaar een hoopje, het is veel groter dan een honden hoopje.

‘Hoe komt dat hondenpoep voor de deur? Heb je die hond van boven in huis gehaald?’ moppert zij.

‘Ik ruim het wel op.’ zucht Kaatje en pakt snel een krant om de poep op te ruimen.

Als de poep is opgeruimd gooit mama een emmer sop over de vieze plek. Zij moppert nog steeds.

Dan maakt zij aanstalten om in de badkamer haar handen te wassen.

‘Ik moet ook mijn handen wassen,’ schreeuwt Kaatje: ‘mag ik eerst?’

Gelukkig heeft de badkamer twee deuren, de andere deur komt uit in een gangetje.

Sam trekt aan de gnoe zodat hij meewandelt naar zijn slaapkamer.
Hij sluit snel zijn kamerdeur en laat het beest alleen achter.

Mama loopt tegelijkertijd met Kaatje de badkamer in.

‘Hè, waarom heb jij die hond uit mijn kookpan laten drinken!’ moppert zij: ‘jij weet toch dat ik dat niet fris vind? Jakkas Kaatje dat vind ik vies!’

Kaatje zegt niets maar neemt de pan mee naar de keuken en wast die af.

‘Ik begin maar meteen aan het eten.’ zegt mama en zij kijkt in het vriesvak. Zij haalt er vlees uit en een zak diepvriespatat.

‘Laat ik toch gedacht hebben dat ik nog diepvries groenten had liggen,’ denkt zij hardop: ‘nou ja, dan nemen we de pot appelmoes. Wat stommelen de burens, wat zijn zij toch aan het doen!’ zegt zij ineens.’

Kaatje zegt weer niets, zij gaat snel naar Sam.

‘Ons beest maakt teveel herrie.’ fluistert ze.

‘Ik kan er niets aan doen, hij is alleen op mijn kamer.’ wijst Sam.

‘Jouw schoolboeken! Liggen die veilig?’

Sam schrikt zich een hoedje, hij rent naar zijn slaapkamer.

Als hij de deur opendoet ziet hij tot zijn schrik een enorme ravage.

‘Hij vreet aan mijn dekbed! O nee mijn schoolboek!’

Ach nee! Kijk dan...mijn huiswerk is opgevreten!’

Kaatje komt vlug zijn kamer binnen.

Zij begint te schateren.

‘Ha, ha, nee hè, hij heeft zeker honger!’

'Lach jij maar, jeetje dat beest kan hier niet blijven!'

'We brengen hem naar de politie.' oppert Kaatje.

'Als een gevonden voorwerp? Kaatje, denk toch even na, jij hebt dat beest gekocht van een dief!

Jij bent een heelster! Jij bent dus nog erger dan de dief! Daar staat vast een gevangenisstraf op.'

'Ik wil niet naar de gevangenis.' jammert Kaatje ontdaan: 'dan zie ik mama nooit meer.'

'Hoe kom jij eigenlijk aan al dat geld dat jij aan de dief betaald hebt?'

'Uit het spaarpotje van mama, zij heeft dat toch nog niet nodig, want het is voor de vakantie.'

'Hoeveel moest jij betalen?' vraagt Sam.

'Tweehonderd euro.'

'Och nee, dat kunnen wij nooit terugbetalen!'

jammert Sam: 'jij bent ook een dief, jij hebt het van mama gestolen! Jij gaat vast de gevangenis in en ik ben medeplichtig, ik moet ook!'

Kaatje begint hartverscheurend te huilen.

'Hij, hij moest naar een sla, slagerij!' snikt zij.

'Hou op met vechten!' klinkt het vanuit de keuken: 'moet Mina niet naar huis? Dekken jullie de tafel! We gaan eten! Mina gaat opgelucht naar huis, zij heeft

immers niets met de gnoe te maken?'

Kaatje en Sam zijn zo zenuwachtig dat zij geen hap door hun keel krijgen.

HOOFDSTUK 4 WAT NU?

De kinderen weten zich geen raad, zij zijn er zeker van dat de politie hen zal halen.

‘Het moet een geheim blijven!’ jammert Sam.

‘Ik vind dat wij eerlijk moeten zijn!’ meent Kaatje.

‘Je hebt gelijk Kaatje, zo’n groot beest kunnen wij niet blijvend verstoppen, eens zal het ontdekt worden. Wat nu? Hoe moet het vannacht?’

Dat beest maakt aldoor herrie en wakker blijven wil ik helemaal niet.’

Kaatje denkt na: ‘als wij zijn ogen bedekken ziet hij niets, misschien gaat hij dan slapen.’

Haar broertje vindt het een pracht idee.

Meteen probeert hij het uit.

De gnoe wordt inderdaad rustig.

Het blijft op één plek staan en het lijkt te gaan slapen.

‘Goedzo,’ fluistert Sam: ‘wij gaan ook vroeg slapen.

Mam, ik ga naar bed! Ik ben moe, ik ga slapen!

Welterusten!’

Kaatje gaat ook naar bed.

Mama is allang blij, zij heeft een rustige avond.

Midden in de nacht schuifelt de gnoe rond, het lapje voor zijn ogen hindert hem.

Hij schudt net zo lang met zijn kop totdat het eraf glijdt.

Hij kauwt eerst op het lapje en daarna op een autootje en daarna op de cactus voor het raam.

Hij schuifelt en hij snuift, maar Sam slaapt zo vast dat hij het niet hoort.

Dan heeft hij Sam in de gaten, hij vindt Sam interessant. Hij likt Sam, die snurkt.

Sam zijn gezicht wordt nat van de kwijl. De gnoe

vindt Sam lief.

Hij likt en likt en likt.

Dan schrikt Sam wakker.

‘Jakkes! O ja dat beest is hier, ik was hem vergeten.’ pruttelt hij en doezelt weer in.

Ondertussen verveelt de gnoe zich en hij heeft een reuze honger. Hij trekt en rukt aan het dekbed, dat scheurt verder.

De gnoe kauwt op het dekbed, Sam wordt er weer wakker door.

‘Wauw, wat ben ik moe!’ geeuwt hij.

Hij rekt zich uit en stapt uit zijn bed.

‘Oké, ik ben het nu zat! Jij gaat naat buiten!

Ik wil slapen beest, ga jij maar op het balkon.’

Hij zet de deur open en duwt het beest naar buiten.

Maar er is nauwelijks ruimte om te lopen.

Het arme dier wil weer de warmte in, het wil naar binnen.

Hij drukt zijn neus tegen het raam en likt eraan.

Na een poosje geeft hij het op.

Plots ontdekt hij de plantenbak, hij snuffelt erin en trekt er een plant uit.

Het smaakt naar meer.

Alsof het snoepjes zijn vreet hij de halve bak leeg met aarde en al.

De buurman van beneden wordt wakker.
Hij ergert zich aan het geschuifel en het gestamp
boven zijn hoofd.

Hij kan er niet van slapen daarom gaat hij het
balkon op.

Het is erg fris en het regent.

‘Houden jullie op!’ schreeuwt hij naar boven:
‘ophouden met die herrie! Kunnen jullie niet overdag
je planten verzorgen! Belachelijk zeg, wat een
vreemde mensen wonen hier toch!’

Meneer Snuffel is wakker geschrokken van de
schreeuwende buurman.

Hij loopt ook zijn balkon op.

‘Hé, wie schreeuwt daar? Ben jij soms gek
geworden! Wat is dit voor een buurt! Het is nacht
weet je, dan hoor je te slapen! Ben jij het soms
buurman Hove?’

‘Bemoei je er niet mee, Snuffel!’ gilt buurman Hove:
‘ik vindt jou trouwens een hele vervelende
bemoelial.’

‘Je hebt zeker overal last van hè Hove!’ gilt Snuffel.

‘Vooral van jou,’ schreeuwt buurman Hove terug:
‘iedereen in de flat vindt jou een bemoelial, Snuffel!’

‘Ach man!’ krijst Snuffel, hij gooit keihard zijn deur
dicht.

Buurman Hove blijft nog even op zijn balkon naar
het geschuifel luisteren maar na een poosje gaat hij
zijn warme bed in.

‘Ik zal ze morgen toch een grote mond geven!
En die Snuffel ook. Midden in de nacht je planten
verzorgen. Hebben zij overdag geen tijd?
Wat een malle mensen wonen er toch op deze
wereld.’ denkt hij en valt in slaap.

HOOFDSTUK 5

MENEER SNUFFEL ONTDEKT DE GNOE.

De wekker loopt af, vandaag moeten de kinderen naar school en mama en papa moeten naar hun werk.

Iedereen is gehaast.

De rolgordijnen zijn omlaag, mama heeft geen zin om ze omhoog te trekken.

Zij wast af en drinkt haar koffie en gooit meteen de was in de wasmand. Ondertussen helpt zij Kaatje met haar sokken. Zij borstelt haar eigen haren en zij borstelt meteen het haar van Kaatje.

Mama doet alles tegelijk, dat moet ook wel want iedereen moet weg.

‘Opschieten kinderen, ik breng jullie naar school anders kom ik te laat op mijn werk!’ zeurt mama.

‘Ik ga,’ roept papa: ‘krijg ik nog kusjes of een hand?’

Papa geeft iedereen een knuffel en mama doet brood, melk en een appel in de rugtassen.

‘Kom!’ roept zij: ‘jassen aan! Hup naar buiten!’

‘Ik moet nog even wat pakken.’ zegt Sam, hij holt zijn kamer in.

‘De gnoe krijgt mijn appel, misschien wil hij ook mijn brood.’

Hij schudt zijn lunchbakje leeg op het balkon en gooit de appel naast het brood.

Hij sluit de balkondeur en rent naar de galerij.

‘Heb je alles?’ vraagt mama: ‘vlug we gaan!’

Meneer Snuffel is ook op, hij brengt zijn vuilniszak naar de container.

‘Daar heb je die rotkinderen.’ denkt hij, maar hij zegt: ‘ga maar fijn naar school kindjes.’

Als hij bij de container staat kijkt hij naar elke etage van de flat.

‘Waar zou die rotherrie vandaan gekomen zijn?’ Hij kijkt naar de woning van meneer Hove en dan kijkt hij een etage hoger.

‘Wat hebben die mensen een gekke decoratie op hun balkon staan, het is een immense koe!

Zij kunnen zelfs hun balkon niet meer op, er is nauwelijks plaats. Wat een rare lui!’

Als de vuilniszak in de container ligt, besluit hij zijn verrekijker te halen.

Een ogenblik later holt hij naar de container terug met de verrekijker in zijn hand.

‘Zo, hier sta ik goed...eens even kijken.’

Hij tuurt de etages af totdat de kijker de gnoe in beeld krijgt.

‘Jemineetje! Jemineetje!’ roept hij ontdaan: ‘het is een echte koe!

Hoe hebben zij die’ naar boven gekregen!

Belachelijk, zij kunnen toch hun melk in de supermarkt halen?

Dat is echt geen plaats voor een koe!

Wie wonen daar ook weer?

O ja ik weet het weer, daar wonen die rotkinderen!

Zij moeten zeker biologische melk drinken.

Dat beest moet van het balkon, ik ga de politie bellen!’

Meneer Hove ziet beneden meneer Snuffel door de verrekijker koekeloeren.

Hij wordt nu echt kwaad en doet snel zijn jas aan.

Op zijn sloffen rent hij de lift in en drukt op het B knopje.

Als de liftdeur openschuift, staat hij oog in oog met meneer Snuffel.

'Waarom houdt u mijn flat in de gaten?
Wat is dat voor een flauwe kul?
Ik loop toch ook niet de hele dag door de flat,
iedereen te bekoekeloeren! U bent geen
huismeester en ook geen opzichter.
U bent geen beveiliging en ook geen politieagent!
Ik heb genoeg van uw bemoeizuchtige gedoe!
'Ik keek niet eens naar uw woning,' pruttelt meneer
Snuffel: 'ik begrijp best dat u kwaad bent, vooral
vannacht. Boven u houden zij namelijk een koe op
het balkon.'
'Puh,' zegt meneer Hove boos: 'dat is belachelijk!
'U geloofd mij niet hè meneer Hove?
Kom dan zelf maar kijken! Hier is mijn verrekijker,
zo haalt u het beest dichtbij.'
Meneer Hove loopt met meneer Snuffel naar de
containers en kijkt door de verrekijker naar boven.
'Vreselijk, wonen er boeren boven mij? Hebben zij
soms ook geiten en kippen?'
'Ik was net van plan om de politie te bellen,' zegt
meneer Snuffel: 'o kijk, daar is de huismeester.
Ik zal het hem zeggen. Dit kan toch niet?
Meneer, meneer!' roept hij: 'kom even kijken!'

De huismeester komt aanlopen, hij roept: 'wat is er
nu weer meneer Snuffel, heeft u weer ergens last
van?'
'Hier, kijk door mijn verrekijker. Wat ziet u boven
het balkon van buurman Hove?'
'Een tuinbeeld, misschien hebben zij een vijvertje
op het balkon.' concludeert de huismeester: 'wat is
ermee?'
'Kijk beter, het tuinbeeld leeft!' roept meneer Hove.
De huismeester schrikt: 'dit mag niet!'

HOOFDSTUK 6 DE GNOE MOET VAN HET BALKON.

De huismeester belt de opzichter, hij vertelt dat er een koe op een balkon staat.

Eerst lacht de opzichter want zoiets heeft hij nog nooit meegemaakt.

'Ik kom eraan,' zegt hij: 'ik ben er over een

kwartiertje.'

Ondertussen komen er steeds meer mensen naar de koe kijken die nu lekker uit een plantenpot staat te eten.

Als de opzichter het parkeerterrein oprijdt is de politie er ook al.

'Er is niemand thuis,' zeggen zij: 'en de burens doen ook niet open. We geven het door aan de brandweer, misschien kunnen zij met een hoogwerker komen.'

Even later komt de brandweer de parkeerplaats oprijden.

Omdat zij met hun ladderwagen het beest niet kunnen bereiken, besluiten zij de voordeur in te trappen.

Even later staan de brandweermannen in de huiskamer van Sam zijn ouders, samen met de politieagenten.

Zij doen het rolgordijn een stukje omhoog en zetten de balkondeur op kiertje.

Tot ieders verbazing zien zij een wildebeest op het balkon.

‘Het is geen koe, het is een gnoe. Wat moeten die mensen met een gnoe op hun balkon?’

Arm beest, jij moet hier weg, jij hoort in de dierentuin.

Hoe komen deze mensen aan de gnoe? Gestolen? Gekocht? We melden het,’ zegt de politieman: ‘er moet ergens een dierentuin zijn die dit beestje mist.’

Er gaan uren voorbij, de gnoe staat nog steeds op het balkon. Beneden staan drommen mensen en er is ook een tv cameraploeg gearriveerd.

Het is een drukte van jewelste.

Dan rijdt er een veetransportwagen het terrein op. Er stappen mensen uit van de dichtstbijzijnde dierentuin.

Zij moeten er voor zorgen dat het beest beneden komt.

‘Kan hij niet met de lift?’ vragen de agenten.

‘We zullen zien, wij geven hem een verdoving zodat hij inslaap valt.

Dan is het waarschijnlijk wel te doen.’

Maar het beest is erg zwaar en de lift is erg nauw.

‘We bellen een bedrijf dat hoogwerkers en kranen verhuurd, die hebben wel een kraan die tot het balkon reikt.’ zeggen de agenten.

Ondertussen is er weer twee uur voorbij.
Uiteindelijk lukt het met een hoogwerker het beest te bereiken.

Nu wordt het dier in een kleed gerold en stevig vastgemaakt met riemen en kettingen.
Dan wordt het aan een haak bevestigd.
Langzaam zakt het beest naar beneden.
Alle mensen juichen.

Beneden laden zij het dier in de transportauto.
Het zal snel in de dierentuin zijn.

Als de grote wagens weggrijden, is het voorbij.
Beneden gaat iedereen naar huis of wat anders doen.

De opzichter meldt dat er een nieuwe huisdeur geregeld moet worden en de agenten zoeken een mobiel telefoonnummer van de bewoners.
Dan vinden zij het telefoonnummer van de school van Sam. Daar vragen zij het telefoonnummer van zijn ouders.

Zij spreken met de directrice af dat Sam met zijn zusje naar huis moeten komen omdat het onderzoek lang kan duren.

De kinderen zullen met de politieauto van school gehaald worden.

HOOFDSTUK 7 KAATJE WIL NIET NAAR DE GEVANGENIS.

Kaatje schrikt als zij door de politie wordt opgehaald.

‘Je hoeft je geen zorgen te maken te maken kleine meid.

Ik breng je thuis, je vader zal er nu ook wel zijn.
Jullie hadden thuis een beest dat geen huisdier was, daarom ben ik hier.
Jouw broer wacht al in de auto.’

Kaatje gaat vreselijk huilen, zij snikt: ‘het is mijn schuld, het is allemaal mijn schuld!
Ik wil niet naar de gevangenis, ik wil bij mama blijven!’

‘Wat is er met jou?’ vraagt de agent: ‘waarom denk jij dat jij naar de gevangenis moet?’
Kaatjes tranen glijden langs haar neus.
Zij vertelt snikkend over de zwarte Mercedes en de boef die van alles verkocht.
Dat zij nu een heelster is, maar dat zij de gnoe heeft gered.
En dat zij van mama tweehonderd euro heeft gestolen.
De agent kijkt haar verbaasd aan.
‘Wil jij dat straks nog een keer vertellen?’ vraagt hij.
Kaatje knikt en gaat dan netjes in de politieauto zitten.

Als de kinderen thuiskomen zijn papa en mama daar ook.
Die zijn erg verbaasd, zij wisten niets van de gnoe op het balkon.
Nu moet Kaatje alles opnieuw vertellen.
Zij vertelt dat zij zogenaamd iets uit de zwarte auto wilde kopen omdat zij zeker wou weten of het een boef was.
Dat de boef kleine dingen uit zijn auto verkocht en in de caravan de grote.
Zij vertelt dat de boef dacht dat zij de slagersdochter was en dat hij alleen hele beesten verkocht.
In de caravan stond het vlees en omdat het nog leefde had zij mama’s geld gepikt.

Mama kijkt haar met grote ogen aan.
‘Ach Kaatje toch! Had naar meneer Snuffel gegaan, die had vast de politie gebeld! Boeven kunnen heel gemeen zijn.’
‘Maar mama dan had de boef het wildebeest naar een slagerij gebracht!’ snikt Kaatje.

‘Dat is waar,’ zegt de agent: ‘zeg, weet jij toevallig het nummer nog dat op de auto stond?’

Kaatje schudt nee met haar hoofd.

Dan zullen wij het in deze flat moeten vragen, misschien heeft iemand de auto opgemerkt.

‘Misschien m, meneer Snuffel,’ snikt Kaatje: ‘die houdt altijd a, alles in de gaten.’

De agent gaat naar de woning van meneer Snuffel en na een korte tijd komt hij terug.

‘Ja, ik heb het, hij wist het nummer van de kentekenplaat. Hij had het bureau ook gebeld.

Toen wij kwamen kijken stond de Mercedes er niet meer. Wat verkocht hij zoal Kaatje?’

‘Drugs en sloffen sigaretten,’ zucht Kaatje: ‘hij had films en o ja in de caravan stonden grote dozen van computers en natuurlijk de gnoe.’

‘Goed,’ zegt de agent: ‘we zoeken het verder uit. Dank jullie wel kinderen dat jullie de gnoe hebben gered. Het is geweldig dat hij op jullie balkon mocht logeren.’

‘Moet ik nu m, mee?’ snikt Kaatje: ‘ik w, wil niet!’

‘Waarheen meisje?’

‘Naar de gevangenis, ik ben nu toch ook een boef?’

‘Nee hoor, maar je moet wel met mama uitzoeken hoe je dat geld terugbetaald. Misschien het geld dat je krijgt op jouw verjaardag?’ oppert de agent.

De agenten zeggen gedag en gaan naar hun auto terug.

Mama loopt mopperend door het huis.

Zij is erg boos op de kinderen omdat zij niet eerlijk zijn geweest.

Zij is ook boos om het geld dat voor de vakantie bestemd was en er nu niet meer is.

Papa lacht, want hij denkt aan het beest op het balkon.

'En ik maar denken dat de burens luidruchtig waren, ha, ha.'

Kaatje pruttelt: 'ik hoef geen nieuwe kleren en ook geen nieuwe schoenen. Je hoeft mijn verjaardag niet te vieren en ik hoef geen cadeautjes.'

Mama lacht alweer: 'we nemen wel een ijsje minder en we eten elke dag broodpap.'

'Nee toch!' roept Kaatje, dan lacht zij ook.

Na een paar dagen belt de politie.

Zij vertellen dat de gnoe uit een Duitse dierentuin was gestolen maar dat hij daar nu terug is.

Uit dank wil de dierentuin Kaatje de tweehonderd euro terugbetalen en dat maakt haar erg blij.

EINDE.